

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Frankofurti, 1625

Thema LIV. [LIII.]

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA LIII.

I. COR. II. V. 31.

Si nos ipsos iudicemus non iudicemur. Cum iudicamur autem, corripimur à Domino, ne cum mundo peccemus.

DISPOSITIONEM huius Thematidis vide supra in I. parte huius Prompruarii, classe VII. Num. 15. pag. 583.

THEMA LIV.

I. COR. 15. V. 35.

Dicit aliquis, quomodo resurgent mortui? Quali corpore venient? Stulte tu quod seminas non vivificatur, nisi mortuum fuerit. Et hoc quod seminas non corpus quod nascetur seminas, sed nudum granum, exempli causa, tritici aut alicuius reliquorum. Sed Deus ille dat corpus ut voluit, & unicuique seminum suum corpus.

DISPOSITIO.

Omnibus vobis constare arbitror, quod post Pauli discessum è Corintho, irrepserint falsi Doctores, qui resurrectionem mortuorum negarunt, & in hunc errorem plurimos induxerunt. Hunc Paulus ipsis eximere volens inter cetera in hac Epistola gravissimis argumentis resurrectionem mortuorum confirmat primum, deinde etiam obiectiones aduersariorum refutat, cum itaque inter cetera falsi Doctores contra resurrectionem mortuorum pugnarét hoc argumento quod absurdum sit reuiuiscere ea corpora quæ iam dudum vel in terra, vel in igni, vel in aqua, vel aëre perierunt & corrupta sunt; sicque per contemptum vterentur hac quæstione, quali corpore venient mortui in vitam? quomodo resurgent? ideoque Paulus ipsis respondet

& c.

& ex ipsa natura conuincit, quod argumentum illud, ab absurdo petitum, mortuorum resurrectionem nullo modo infringat.

Nos primum verba Pauli examinabimus, postea doctrinas subiiciemus.

Textus.

Primum Paulus, alioquin humilis & mansuetus, aduersariorum pertinaciam coercet, stultos illos vocans, qui ausint rei tam certæ & manifestæ, vq; adeo audacter contradicere.

Deinde ex ipsa natura ipsos conuincit, quia scripturarum apud ipsos tanta autoritas non erat, quæ debeat esse merito.

Tertio Similitudine egregiè illustrat mortuorum resurrectionem. Et illa quidem similitudine vtitur, quam à Christo didicit, Joh. 12. v. 24. de grano. Sic autem granum non efflorescit, nec viuificatur, nec etiam fructum ferre potest prius, quam moriatur quasi: hoc est, computrescat in terra: Ita homo non potest resurgere & viuificari, nisi in terram prius defodiatur & corrumpatur.

Ad quæstionem porro, quali corpore resurgent mortui, ex hac similitudine respondet.

1. Sicut corpus quod nascitur nobilius & præstantius est, quam id quod fuit seminatum; ita homo redibit corpore magis glorioso. Semen enim nudum granum est, At cum enascitur fert secum calamus, aristas, &c.

2. At vicissim, sicut resurgens, vel quod enascitur corpus, ratione substantiæ est idem, cum eo, quod est seminatum, alijs licet qualitibus ornatum: ita idem erit corpus hominis, ratione substantiæ, sed gloriosum factum, sicut corpus Christi. Phil. 3. v. 21. Ex tritico triticum nascitur. At granum vnum seminatum secum fert calamum & aristas: & tamen est de substantia tritici.

3. Sed vnde illud corpus gloriosum, ornatum, quod granum longe superat qualitatis ratione? a Deo. Deus dat illi

hoc corpus, aut
ini.

4. Sicut aut
quod seminat
ascitur: ita
finitæ, idem i
noctem & lep

I. Sicut in
mata pugnat
homo, ita etia
um. Vbi sane
fazzi, quin c
p. proflicentur
maipotentia
loc. 1. v. 17.

omnino vel
omnem dub
tam elegans
resuscitator

amentum in
bitare def

deus sapius

II. Plus a

Granum

scitum, nec

rel in agr

claus nisi ad

ocipatur, & n

horum dor

plane inu

exemplo est

haq. Deus

erit, & in igr

Maure beatus

illi corpus, ait. Sic Deus dabit illud corpus gloriosum homini.

4. Sicut autem Deus induit semini corpus suum, vtd quod seminatum est, sit eiusdem generis, cum eo, quod nascitur: ita dabit Deus unicuique homini (ratione essentia) idem illud corpus, quod antea habuit, & quod per mortem & sepulturam fuit seminatum in terram.

L O C I.

I. Sicut in cæteris fidei articulis, qui cum ratione humana pugnare videntur, caro nostra semper querit Quid modo, ita etiam in hac materia de resurrectione mortuorum. Vbi sane multi adhuc sunt inter nos Corinthii, Sadducæi, qui in corde suo non credunt huic ipsum, quem ore profitentur, articulum symboli vndecimum. At si de omnipotentia Dei, cui nihil impossibile, (ipso angelo teste, Luc. I. v. 17.) & filii ipsius, (de quo Phil. 3. v. 21. docemur) omnino vellemus dubitare, ipsa tamen natura nos iubet omnem dubitationem seponere, dum ex grano emortuam elegans corpus nascitur quotannis. Taceo exempla resuscitatorum, quæ abibi ex scripturis veteris & noui Testamenti in magno numero citauimus, vt de his amplius dubitare nefas sit: nisi fidei naufragium pati velimus, &c. de his sæpius supra.

II. Plus autem in recessu habet illa similitudo de grano. Granum frumenti repositum in horreo nullum fert fructum, nec est idoneum ad cibum: nisi vel mola conteratur, vel in agrum proiciatur & moriatur. Sic homo Christianus, nisi aduersitatibus conteratur, in igne afflictionis coquatur, & moriatur, non est idoneus, vt fiat cibus celestis cotam domino. Si enim voluptati huius mundi operâ dat, plane inutilis est ad bona opera.

Exemplo est Dauid ociosus, 2. Sam. II. v. 1. & 2.

Itaq; Deus nos quasi in molendino afflictionum conterit, & in igne tanquam in fornace præparat. Ignatius Martyr bestis obiciendus, cum leones audiret rugientes, dixit:

dixit: frumentum Domini sum, dentibus bestiarum molatur, ut panis mundus inueniatur.

Sic afflicti de seipsis idem statuant.

III. Consolationem magnam ex hoc loco petere debent, qui in hac terra corpora gestant morbida, & variis ægri tudinibus, deformitatibus, &c. obnoxia, cum audiunt Deum daturum illius corpus, in resurrectione, integrum, formosum, validū, &c. iuxta id 1. Cor. 15. v. 43. Iob solatur se cap. 19. v. 29. quod sit induendus cute & carne, non scabiosa, sed gloriosa, (iuxta id Phil. 3. v. 21. C & talis, in qua Deum videre possit. Aberunt enim omnes infirmitates & deformitates.

F I N I S.

T H E M A L I V.

1. Cor. 15. v. 42.

Stella à stella differt in gloria. Sic & resurrectio mortuorum.

D I S P O S I T I O.

Naturaliter omnes fere sic affecti sumus, ut quadam ingenii curiositate moti, semper cupiamus singularia quædam noua inaudita atque abscondita inuestigare, quæ interdum nec scitu vtilia, neque etiam necessaria sunt: adcoque plus damni quam emolumenti nobis conferunt. Ideoque scriptura interdum monet, ut curiositatem illam compefcamus: præsertim in diuinis mysteriis. At hoc loco Paulus nobis singulare aliquod mysterium prodit, de quo alibi in scripturis pauca reperiuntur. Neque vero hoc Paulus nobis reuelasset, si non intellexisset, ex hoc loco nos habituros plurimum vtilitatis.

Estque (ut rem ipsam proponamus) hic Paulo sermo, de gradibus siue differentia gloriæ beatorum in vita æterna, quam materiam similitudine ab astris sumpta tractat. Hæc itaque & iucunda & vtilia iam paucis explicabimus: deinde ad quid hæc omnia conducant, subiiciemus.

Textus.